

Πηγή: REALNEWS Σελ.: 29,31

Ημερομηνία έκδοσης: 08-12-2019

Επιφάνεια: 1170.84 cm² **Αρθρογράφος:**

Κυκλοφορία: 40500

Θέματα: ΒΙΒΛΙΑ, ΜΟΤΙΒΟ ΕΚΔΟΤΙΚΗ

«Δωρεά ζωής»

Ο Δημήτρης Στρατούλης πάλησε για τη ζωή του, στάθηκε στα πόδια του και σήμερα στέλνει μήνυμα για την ανάγκη ενίσχυσης της δωρεάς οργάνων στη χώρα μας

🕒 ΣΕΛ. 31

Δωρεά οργάνων

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

«Όσο υπάρχει αγώνας, υπάρχει ζωή»

Μέσα από το βιβλίο του, ο Δημήτρης Στρατούλης διηγείται τις δυσκολίες που αντιμετωπίσε εξαιτίας της νεφρικής ανεπάρκειας, αλλά και τη σημασία του πολιτίμου δώρου ζωής που είναι η δωρεά οργάνων

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
k.nikolopoulos@realnews.gr

«Θέλω να περάσω το μήνυμα στους πάσχοντες από σοβαρές ασθένειες, στις οικογένειες και στους φίλους τους ότι όσο υπάρχει ζωή, υπάρχει ελπίδα και όσο υπάρχει αγώνας, υπάρχει ζωή», είναι τα συγκλονιστικά λόγια του Δημήτρη Στρατούλη, που πάλεψε για τη ζωή του, στάθηκε στα πόδια του και σήμερα στέλνει μήνυμα για την ανάγκη ενίσχυσης της δωρεάς οργάνων στη χώρα μας. Το γνωστό στέλεχος της Αριστέρας και πρώην υπουργός Κοινωνικής Ασφάλισης, μιλά ανοικτά στη Realnews για τις δυσκολίες που αντιμετωπίσε με την περιπέτεια της υγείας του, αποκαλύπτει πού βρήκε τη δύναμη για να συνεχίσει τον αγώνα του για ζωή και ζητά την «αναγέννηση» των μεταμοσχευτικών κέντρων στη χώρα μας για να μη χαθούν άλλες ανθρώπινες ζωές. Ο Δ. Στρατούλης, μέσα από το βιβλίο του «Όταν γεννιέσαι τρεις φορές, δωρεά οργάνων - δώρο ζωής», που κυκλοφόρησε πριν από λίγες ημέρες από τις εκδόσεις Τόπος, διηγείται τις δυσκολίες που αντιμετώπισε εξαιτίας της νεφρικής ανεπάρκειας που τον τα-

«Ακόμα και τις χειρότερες συνθήκες, που φαίνεται ότι όλα είναι χαμένα, η αισιοδοξία κι ελπίδα, ήξερα ότι μπορώ να "γυρίσω το παιχνίδι" και να φέρω τα κάτω πάνω»

λαιπωρεί και παραδέχεται ότι ουσιαστικά έχει «γεννηθεί άλλες δύο φορές», με δύο μεταμοσχεύσεις νεφρού στις οποίες υποβλήθηκε. «Η μάνα μου με γέννησε για πρώτη φορά στις 2 Νοέμβριου του 1958, σε μαιευτήριο στο Αιγίνο. Η μάνα μου με ξαναγέννησε για δεύτερη φορά στις 22 Απριλίου του 1999, στο Λαϊκό Νοσοκομείο στην Αθήνα, όταν μου δώρισε για μεταμόσχευση τον έναν της νεφρού. Για τρίτη φορά ξαναγεννήθηκα στις 3 Νοέμβριου του 2011 στο Νοσοκομείο της Ναυσί στη Γαλλία, όταν η μάνα μιας νέας γυναίκας δώρισε για μεταμόσχευση τον νεφρό και άλλα όργανα της νεκρής κόρης της...», αναφέρει στο βιβλίο του ο Δ. Στρατούλης.

«Δώρο ζωής»

Σε μια ανθρώπινη εξομολόγηση, αφήνοντας τον ξύλινο πολιτικό λόγο, ο πρώην βουλευτής εξηγεί στην «R» ποιοι ήταν οι λόγοι που τον οδήγησαν να γράψει το βιβλίο και να αποκαλύψει το πρόβλημα της υγείας του. «Το έγγραφο, κυρίως, για να διαδώσω, μέσα από τη δική μου προσωπική εμπειρία, τη χρησιμότητα της δωρεάς οργάνων ως πολύτιμου δώρου ζωής και πράξης ύψιστης αλληλεγγύης σε σοβαρά ασθενείς συνανθρώπους μας. Δηλαδή, για να χρησιμεύσω ως ζωντανό παράδειγμα, για να καταλάβουν και να πειστούν οι συμπολίτες μας για το πόσο βοηθούν οι μεταμοσχεύσεις να "ξαναγεννηθούν" συνάνθρωποί μας», αναφέρει ο κ. Στρατούλης και προσθέτει: «Και, επομένως, γιατί αξίζει να συμμετέχουν στη δωρεά οργάνων, που είναι η γέφυρα μεταξύ του θανάτου αγαπημένου μας προσώπου και της ζωής άλλων συνανθρώπων μας και η

βασική προϋπόθεση για να γίνονται μεταμοσχεύσεις». Την ίδια στιγμή, ο πρώην υπουργός, με απόλυτη ειλικρίνεια, περιγράφει τα συναισθηματά του όταν ενημερώθηκε για την ασθένειά του και εξηγεί από πού άντλησε δύναμη για να συνεχίσει τον αγώνα του. «Όταν από μια εξέταση ρουτίνας προέκυψε ότι πάσχω από νεφρική ανεπάρκεια τελικού σταδίου, αρχικά σοκαριστήκα. Ομως, από την επόμενη στιγμή κυριάρχησε μέσα μου η θέληση για σκληρό και ανυποχώρητο αγώνα μέχρι τέλους. Ακόμα και στις χειρότερες συνθήκες, που φαίνεται ότι όλα είναι χαμένα, με αισιοδοξία κι ελπίδα, ήξερα ότι μπορώ να "γυρίσω το παιχνίδι" και να φέρω τα κάτω πάνω», λέει ο κ. Στρατούλης και συμπληρώνει ότι η εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του και στους γιατρούς που τον παρακολουθούσαν, αλλά και η αλληλεγγύη της οικογένειάς του και των φίλων του, ήταν το κουράγιο που έψαχνε γι' αυτή τη δύσκολη μάχη. Αίσθηση προκαλεί η αποκάλυψη του στελέχους της Αριστέρας ότι μέχρι και σήμερα, έπειτα από τόσα χρόνια, συνεχίζει καθημερινά να παλεύει με το «θηρίο» της ασθένειας. «Σήμερα, έχω ξεπεράσει το πρόβλημα. Ωστόσο, παίρνω φάρμακα κατά της απόρριψης του μοσχεύματος, γιατί ο νέος νεφρός δεν είναι γενετικά ταυτόσημος με τον αρχικό μου και γι' αυτό το ανοσολογικό σύστημά μου προσπαθεί να τον απορρίψει - όπως θα προσπαθούσε να αντιμετωπίσει μια λοίμωξη. Γι' αυτό χρειάζεται ηρσοσική και ιατρική παρακολούθηση».

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ αναφέρεται στα χαμηλά επίπεδα που βρίσκεται η δωρεά οργάνων στην Ελλάδα και επισημαίνει ότι πρέπει να υπάρξουν σημαντικές αλλαγές προκειμένου να σωθούν συνάνθρωποι μας που πάσχουν από διάφορες ασθένειες. «Τα δημόσια μεταμοσχευτικά κέντρα στη χώρα μας πρέπει να ενισχυθούν με δημόσια χρηματοδότηση, κατάλληλο εξοπλισμό και το αναγκαίο ιατρι-

«Η ζωή μέσα από τον θάνατο»

κό και νοσηλευτικό προσωπικό. Να υπάρξει καλύτερη οργάνωση, ενίσχυση και ουσιαστικός έλεγχος των μονάδων εντατικής θεραπείας (ΜΕΘ), που αποτελούν την κύρια πηγή μοσχευμάτων, με τη στελέωσή τους με το κατάλληλο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό. Η δωρεά οργάνων και ιστών δεν είναι μια απλή ανεύρεση ανθρώπινων ανταλλακτικών, είναι κάτι πολύ πιο σύνθετο. Όταν ένας ασθενής σε ΜΕΘ χάνει τη μάχη για τη ζωή του, ο εντασιολόγος πρέπει να μιλήσει με έναν ιδιαίτερα ευαίσθητο τρόπο στην οικογένειά του και για την απόληξη της ζωής του και για τη χρησιμότητα για άλλους συνανθρώπους του της δωρεάς οργάνων και ιστών του», επισημαίνει ο πρώην υπουργός. Σημαντικό ρόλο στην προσπάθεια ενίσχυσης της δωρεάς οργάνων στη χώρα μας, όπως υποστηρίζει ο κ. Στρατούλης, παίζει η ενεμέρωση του κοινού. Γι' αυτό τον λόγο, όπως λέει, «είναι αναγκαίος ένας πιο επίμονος σχεδιασμός από το Δημόσιο, τον ΕΟΜ, τους κοινωνικούς και επιστημονικούς φορείς μιας οργανωμένης, σοβαρής, πειστικής και συνεχούς καμπάνιας για την προβολή και διάδοση της αναγκαιότητας και χρησιμότητας της δωρεάς ιστών και οργάνων σώματος για μεταμόσχευση σε κάθε κοινωνικό χώρο και με κάθε πρόσφορο μέσο επικοινωνίας. Η ενημέρωση αυτή πρέπει να αρχίζει από το λύκειο, από το βιβλίο της Βιολογίας, ώστε οι νέοι άνθρωποι να καταλάβουν ότι κάποιος μπορεί να δώσει υγεία και ζωή μέσα από τον θάνατο».